

dingen, die andere vrouwen van zichzelf niet weten. Ik heb een tocht over zee gemaakt die me veel heeft geleerd. Daarna verloor ik Frans uit het oog — dat heeft zoo moeten zijn. — Ze verwarde zich in gepeinzen.

Het gebeurde kort daarop dat Maud haar luchtig en toch zoo bijna dringend vroeg te komen, dat ze al haar troebele gevoelens vergat. Ze kleedde zich dien avond machinaal, keek in den spiegel diep aan haar beeld voorbij, prevelde iets, voelde plotseling duidelijk den klopp van haar hart.

De Kelwins zeiden haar dat ze dezer dagen hun koperen bruiloft stil hadden laten voorbij gaan, want dat het meer leek alsof hun huwelijk pas begon: ze verwachtten hun eerste kind. Ina keek hen beiden aan, zag geen verandering in George's koel-scherpe oogen, maar strekte naar Maud haar armen uit, voor de eerste maal de oudere vrouw omhelzend, half als een kind het zijn moeder doet, half als een jonge minnaar zijn liefste.

Nu veranderde hun leven. Maud nam ontslag bij Marain; Ina solliciteerde naar de betrekking van teekenaar in een veel grootere zaak van kleeding, sieraden, gebruiksvoorwerpen. Het was George, die haar daartoe had aangezet, en door zijn woorden alleen voelde ze zich verwonderlijk groeien. Het was of ze lang daarop gewacht had, en nu naar alle kanten om zich heen greep, naar moeilijker werk, beter, belangrijker. Waarom zou je niet meer kunnen? wel, je kunt alles. — Ze keek hem de woorden van zijn mond, en meteen was het alsof ze ze zelf gesproken had. Ze glimlachte vaag, streek langzaam over haar voorhoofd. Ja, waarom zou ze niet zelf haar leven maken?

Ze werd aangenomen op proef. Onder het groote personeel waren de werkzaamheden niet streng gescheiden; velen trachtten daardoor hun taak op anderen af te schuiven. Ina begon met zich zoo goed mogelijk door alle opdrachten heen te slaan. Ze kreeg half voltooide en verknoeide ontwerpen voor lampekappen, theemutsen, tafelkleeden, bladleggers. Dikwijls wist ze er geen raad mee, vulde aan zonder voldoening, zocht langen tijd, maakte eindelijk iets nieuws. Honderd maal per dag werd ze gestoord, kreeg tegenstrijdige bevelen. Ze voelde zich zoo opgejaagd en misbruikt, dat ze al gauw niets meer werken kon. Op nieuw vermeed ze de Kelwins. Een bitterheid kwam in haar hart tegen Maud, die nu den heelen dag veilig mocht thuis zijn, en langzaam groeide tot moeder. Rust en goede voeding voor de een, dacht ze, en voor de ander de machteloze janboel van ongeorganiseerd werk. Ze hield het er zes weken vol, aldoor haar opstandigheid verbijtend, diende toen haar ontslag in. Ze kreeg het, zonder dat iemand naar de reden van haar weggaan vroeg, hoewel haar proeftijd nog niet om was.

Eenige dagen nam ze rust; ze kon niets bedenken dat ze liever wilde